

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 651/2012

af 4. juli 2012

om udstedelse af euromønter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets konklusioner af 23. november 1998 og af 5. november 2002 om euromønter til samlerbrug, Kommissionens henstilling 2009/23/EF af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb ⁽³⁾, der blev godkendt ved Rådets konklusioner af 10. februar 2009, og Kommissionens henstilling 2010/191/EU af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel ⁽⁴⁾ anbefaler praksis med hensyn til udstedelse af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb, herunder erindringseuromønter, konsultation forud for destruktion af brugbare euromønter, der er sat i omløb, og brugen af eurosamlermønter.

(2) Der eksisterer ingen bindende bestemmelser om udstedelsen af euromønter, hvilket kan medføre, at medlemsstaterne anlægger forskellig praksis, og at der ikke findes tilstrækkeligt integrerede rammer for den fælles valuta. Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden er det derfor nødvendigt at indføre bindende regler for udstedelsen af euromønter.

(3) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽⁵⁾ har mønter denomineret i euro og cent, som opfylder den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, som Rådet har fastsat, status som lovligt betalingsmiddel i alle medlemsstater, der har euroen som valuta. Euromønternes pålydende værdi og tekniske specifikationer er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb ⁽⁶⁾.

(4) Medlemsstater, der har euroen som valuta, bør også kunne udstede 2-euroerindringsmønter til minde om et bestemt tema, idet der dog bør være øvre grænser for sådanne møntudstedelser pr. år og pr. udstedende medlemsstat. Det er nødvendigt at fastsætte visse mængdebegrænsninger for euroerindringsmønter for at sikre, at disse mønter fortsat kun udgør en lille procentdel af det samlede antal 2-euromønter, der er i omløb. Sådanne mængdebegrænsninger bør dog give mulighed for udstedelse af et tilstrækkeligt stort antal mønter til at sikre en effektiv cirkulation af euroerindringsmønter.

(5) Medlemsstater, der har euroen som valuta, bør også have mulighed for at udstede eurosamlermønter, der ikke er bestemt til at sættes i omløb, og som klart kan skelnes fra mønter, der er sat i omløb. Eurosamlermønter bør kun have status som lovligt betalingsmiddel i udstedelsesmedlemsstaten og bør ikke udstedes med henblik på at blive sat i omløb.

(6) Det er hensigtsmæssigt, at udstedelsen af eurosamlermønter medregnes i den mængde af mønter, der søges godkendt af Den Europæiske Centralbank, dog på et samlet grundlag snarere end for hver enkelt udstedelse.

(7) Den nuværende brug af forskellige pålydende værdier på euromønter og eurosedler skal regelmæssigt og omhyggeligt undersøges af de kompetente institutioner i forhold til kriterierne om omkostninger og offentlig accept. Kommissionen bør især gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende den fortsatte udstedelse af 1- og 2-cent-mønter.

(8) For at forhindre at en medlemsstat destruerer brugbare euromønter, der er sat i omløb, når en anden medlemsstat kan have behov for sådanne mønter, bør medlemsstaterne konsultere hinanden, før sådanne mønter destrueres —

⁽¹⁾ EUT C 273 af 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 22.5.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.6.2012.

⁽³⁾ EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70.

⁽⁵⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 6.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- 1) »mønter, der er sat i omløb«: euromønter, der udstedes til at sættes i omløb, og hvis pålydende værdi og tekniske specifikationer er fastsat i forordning (EF) nr. 975/98
- 2) »erindringsmønter«: mønter, der er sat i omløb, som udstedes til minde om et bestemt tema, som angivet i artikel 1h i forordning (EF) nr. 975/98
- 3) »samlermønter«: euromønter til samlerbrug, der ikke udstedes med henblik på at blive sat i omløb.

Artikel 2

Typer af euromønter

1. Medlemsstaterne kan udstede to typer euromønter: mønter, der er sat i omløb, og samlermønter.
2. Kommissionen gennemfører en konsekvensanalyse vedrørende den fortsatte udstedelse af 1- og 2-centmønter. Konsekvensanalysen indeholder en cost-benefit-analyse, som tager højde for de reelle produktionsomkostninger for disse mønter i forhold til værdien af fordelene ved disse mønter.

Artikel 3

Udstedelse af mønter, der er sat i omløb

1. Mønter, der er sat i omløb, udstedes og sættes i omløb til deres pålydende værdi.
2. En mindre andel på højst 5 % af den sammenlagte totale nettoværdi og -mængde af mønter, der er sat i omløb, som udstedes af en medlemsstat, idet der kun medregnes år med positiv nettoudstedelse, kan bringes i omsætning til en værdi, der ligger over deres pålydende værdi, hvis dette er begrundet i møntens særlige kvalitet, en særlig emballage eller andre supplerende tjenesteydelser, der ydes.

Artikel 4

Udstedelse af erindringsmønter

1. Hver medlemsstat, der har euroen som valuta, må kun udstede to erindringsmønter om året, bortset fra, når:
 - a) erindringsmønter udstedes kollektivt af alle medlemsstater, der har euroen som valuta, eller

- b) en erindringsmønt udstedes i anledning af, at hvervet som statsoverhoved midlertidigt er ledigt eller besættes foreløbigt.

2. Det samlede antal erindringsmønter, der sættes i omløb ved hver udstedelse, må ikke overstige det højeste af følgende to lofter:

- a) 0,1 % af det sammenlagte totale nettoantal 2-euromønter, der er sat i omløb af alle medlemsstater, der har euroen som valuta, frem til begyndelsen af det år, der går forud for udstedelsesåret for erindringsmønten; dette loft kan hæves til 2,0 % af det sammenlagte totale nettoantal 2-euromønter i alle medlemsstater, der har euroen som valuta, hvis udstedelsen sker til minde om et almindeligt anerkendt tema af stor symbolværdi; i så fald afholder den udstedende medlemsstat sig fra at anvende det forhøjede loft til at udstede andre erindringsmønter i løbet af de efterfølgende fire år og begrundet valget af det hævdede loft, eller
- b) 5,0 % af det sammenlagte totale nettoantal 2-euromønter, der er sat i omløb af den pågældende medlemsstat frem til begyndelsen af det år, der går forud for udstedelsesåret for erindringsmønten.

3. Afgørelsen om kollektivt at udstede erindringsmønter med et fælles design i alle medlemsstater, der har euroen som valuta, træffes af Rådet. De medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, har ikke stemmeret i forbindelse med vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 5

Udstedelse af samlermønter

1. Samlermønter bør kun have status som lovligt betalingsmiddel i den udstedende medlemsstat.

Den udstedende medlemsstats identitet skal fremstå klart og let genkendeligt på mønten.

2. For nemt at kunne skelne dem fra mønter, der er sat i omløb, skal samlermønter opfylde alle følgende kriterier:

- a) de skal have en anden pålydende værdi end mønter, der er sat i omløb
- b) deres billeder må ikke ligne den fælles side af mønter, der er sat i omløb, og hvis deres billeder ligner en national side af mønter, der er sat i omløb, skal de som helhed fortsat let kunne skelnes herfra

c) deres farve, diameter og vægt skal for så vidt angår to af disse tre kendetegn afvige væsentligt fra mønter, der er sat i omløb; forskellen betragtes som væsentlig, hvis værdierne, inklusive tolerancer, ligger uden for de tolerancegrænser, der er fastsat for mønter, der er sat i omløb, og

d) de må ikke have en sinusformet rand eller form som en »spansk blomst«.

3. Samlermønter kan bringes i omsætning til eller over pålydende værdi.

4. Udstedelser af samlermønter medregnes på et samlet grundlag i den mængde af udstedte mønter, der skal godkendes af Den Europæiske Centralbank.

5. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at søge at hindre brugen af samlermønter som betalingsmiddel.

Artikel 6

Konsultation forud for destruktion af mønter, der er sat i omløb

Forud for destruktionen af mønter, der er sat i omløb, som ikke er euromønter, der er uegnede til at være i omløb, jf. artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ⁽¹⁾, konsulterer medlemsstaterne hinanden via det relevante underudvalg under Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og underretter møntdirektørerne i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. D. MAVROYIANNIS

Formand

⁽¹⁾ EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1.